

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201789
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3823201789.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov: matka J. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.-P., t.č. V.-P., E. XXX/X, a otec T. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V.-P., V. B. V. XX/XXX, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/23/2023-56 zo dňa 10.07.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 5P/23/2023-56 zo dňa 10.07.2023 Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) vo výroku I. zmenil rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 16.12.2020 č. k. 5P/40/2020 - 65 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči mal. R. zo sumy 50 eur na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2023, so zročnosťou výživného posledného dňa predchádzajúceho mesiaca k rukám matky. Vo výroku II. rozhodol prvostupňový súd o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ne nárok.

Prvostupňový súd poukázal na to, že vyživovacia povinnosť otca voči mal. R. bola naposledy upravená vyššie označeným rozsudkom prvostupňového súdu sumou 50 eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2021. V čase poslednej úpravy výživného bol otec dieťaťa nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v období od 26.08.2020 do 19.11.2020 mu bola vyplácaná podpora v nezamestnanosti cca 108 eur. Žil so svojím otcom v rodinnom dome a okrem mal. R. nemal žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Matka bola nezamestnaná, evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, žila v prenajatom byte s mal. R. a so svojím manželom, ktorý bol dlhodobo práceneschopný a nemal žiaden príjem. Matka mala vyživovaciu povinnosť len k maloletej R., ktorá v tom čase bola žiačkou 6. ročníka základnej školy, navštevovala ZUŠ - výtvarný odbor s mesačným poplatkom 8 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, uplynulo 2,5 roka, maloletá je vo veku takmer 15 rokov, od septembra 2023 nastúpi do 9. ročníka základnej školy, pričom má len bežné výdavky s tým súvisiace. Na strane matky došlo k zmene pomerov, v súčasnosti je zamestnaná s pravidelným príjmom priemerne cca 680 eur, poberá prídavky na dieťa v sume 60 eur. Manžel matky je zamestnaný a je aj poberateľom invalidného dôchodku. U otca došlo k zmene v tom, že je zamestnaný, avšak len v rozsahu 1 hodiny denne, podľa potvrdenia zamestnávateľa s priemerným čistým mesačným príjmom cca 46 eur a podľa vlastného tvrdenia 80 až 90 eur. Na strane všetkých účastníkov došlo k zvýšeniu ich životných nákladov.

Otec zdôvodňoval svoj pracovný úväzok v rozsahu 1 hodiny denne tým, že sa musí postarať o svojho 84-ročného otca, ktorý už zabúda a je potrebné s ním chodiť k lekárom, avšak vysvitlo, že starý otec chodí

na kontrolu do Banskej Bystrice raz ročne a na kontrolu do Prievidze raz mesačne. Okrem toho bolo preukázané, že starý otec bezproblémovo zabezpečuje svoje bežné potreby. Súd prvej inštancie zistil, že otec nemá snahu zamestnať sa na plný pracovný úväzok ani sa nepokúsil riešiť rodinnú situáciu tým, že by požiadal o priznanie opatrovateľského príspevku, nemá záujem využiť ani opatrovateľskú službu pre potreby svojho otca. Z jeho postoja vyplynulo, že zamestnanie na 1 hodinu denne mu vyhovuje a počas života svojho otca na tom nemieni nič zmeniť. Sám pritom nemá žiadne zdravotné problémy ani obmedzenia. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi k 13.06.2023 evidoval voľné pracovné miesta zodpovedajúce kvalifikácii otca pre osoby so základným vzdelaním), s predpokladaným príjmom vo výške od 700 eur mesačne (4,153 eur/hod.). Súd prvej inštancie dospel k záveru, podľa ktorého je v možnostiach a schopnostiach otca zabezpečiť si pravidelný príjem vo výške 700 eur mesačne, a teda prispievať na výživu mal. R. vo zvýšenej miere, nakoľko dosiaľ určené výživné 50 eur nepostačuje ani na pokrytie základných potrieb dieťaťa.

V závere poukázal, že matka maloletej si voči dieťaťu po celý čas svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní a zabezpečuje potreby dieťaťa aj osobnou starostlivosťou. Za adekvátne výživné považoval súd 100 eur mesačne, ktoré výživné upravil v zmysle návrhu matky od 01.08.2023.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec tvrdiac, že je riadne zamestnaný, pričom sa stará o otca vo vysokom veku, a preto sa nemôže zamestnať v zamestnaní s vyšším predpokladaným príjmom. Navrhol ponechať vyživovaciu povinnosť voči maloletej vo výške 50 eur mesačne. Podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok nesprávny, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odkazujúc na § 365 ods. 1 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka v tom smere, že aj 100 eur je pre takmer šestnásťročné dievča pri aktuálnych cenách málo, pričom podľa jej vedomostí otec maloletej pracuje každý deň od 09.00 hod. do 17.00 hod. a zarába dosť dobre. Jeho otec aj napriek vysokému veku je vitálny a plne sebestačný, dokáže sa o seba plnohodnotne postarať.

4. K podanému odvolaniu sa kolízny opatrovník vyjadril tak, že vyživovaciu povinnosť určenú napadnutým rozsudkom považoval za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletej.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa ust. § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

7. Odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákomom o rodine týkajúcich sa vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom.

Odvolačí súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho odôvodnenia, pričom konštatuje, že otec v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav považoval za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem minimálne 700 eur brutto tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadna okolnosť, ktorá by bránila otcovi zamestnať sa. Jeho argumentácia týkajúca sa starostlivosti o jeho otca neobstojí, keďže tento je dostatočne vitálny a dokáže zabezpečiť svoje potreby. Odvolací súd podčiarkuje, že otec by mal vynaložiť maximálne úsilie, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére v primeranom rozsahu, ktorý zodpovedá potrebám dospelujúceho dievčaťa. Výživné určené súdom prvej inštancie vzhľadom na zistený skutkový stav možno považovať za minimálne, a to najmä ak osobnú starostlivosť o mal. dieťa vykonáva matka a otec nad rámec výživného prispieva a na osobnej starostlivosti o maloletú sa podieľa len v minimálnom rozsahu.

8. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na ne nárok.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).